

25

Ճանապարհորդի ամենայն ժամը անա-
գան են:

25

Մեծերութիւն ախտից՝ կամաւոր աը-
սոր ի կրից:

25

Միտք ի տան խորհրդոց իւրոց ընթա-
նան որպէս նժոյգ յանբաւ կրկիսի:

26

Ի շարժել ճրագի շրջին ստուերը գոյից,
և ի շարժել բազդի՝ փոփոխին յոյսը
մարդոյ:

26

Ձիւք ազնիւ քան զծաղիկ՝ այլ փշոյ
դրացի է, և առաքինութեանց մերձ կան
կիրք:

26

Ժողով առաքինեաց՝ բազմութիւն աշ-
խարհաց:

26

Քանիցս եկեալ մարդոյն յաշխարհ ըզ-
կեանս ծնողին անկայուն կենաց իւրեանց
գոհեցին:

26

Յոչնչէ գայ մարդ ի տապան կենդա-
նի, և յընչէն դառնայ ի տապան ան-
կենդան:

28

Համբաւ հասանէ ի սիրտ մերթ որպէս
զաղաւնի քաղցրաւաչ, մերթ որպէս անզգ
գիշատիչ:

28

Ի նմին շրթանց կաթեն մեղր և թոյն:

29

Ուրախութիւն՝ ճառագայթ ջինջ սրտի:

29

Որ զԱստուած սիրէ, սիրէ զամենայն,
որ զանձն սիրէ, սիրէ և ոչինչ:

29

Այլ է սիրտ խաչին սիրող, և այլ է
սիրտ համափոխեալ ի խաչ:

30

Համբերութիւն կանխաւ բառնայ զծան-
րութիւն գործոյն կիսով չափ:

30

Աչք՝ զոյգ կանթեղաց ջրով բուծելոց:

30

Եթէ լեզու զձե սայրասուր փքնի բերէ՝
ականջը վահան լիցին և ոչ խոցը:

31

Են միտք որ յոյս քաղաք կառուցա-
նեն, և սզգելոյ ճաննի միոյ ժոյժ ոչ
ունին:

31

Որ չունի ուստեք երկիւղ՝ յինքեան կրէ
զպաշտպանութիւն:

31

Ճշմարտութիւն հազիւ զմասն մի աշ-
խարհիս ճանաչէ, ցնորք մտաց աշխարհս
նորանորս ստեղծեն:

Հ. Ղ. ԱՍԵԱՆ

Շարայայտելի

Ս. ՂԱԶԱՐՈՒ ԶԵՌԱԳՐԱՏԱՆ

Ճ Գ . Ա Ի Ե Տ Ա Ր Ա Ն Ի Ա Ռ Ի Թ Ո Վ

Այս չորրորդն է — 1888էն ի վեր Ե-
գիպտոսէն ղրկուած — մեր ազգային գեղ-
արուեստական այն թանկագին գանձե-
լէն, զոր յ19 Մայիս ներկայ տարւոյս
ընդունեցաւ Մայրավանացս Զեռագրա-
սունն իբր հաճոյական ընծայ Մուրա-
տեան վարժարանի նախկին սան, և այժմ
Նախարար Կրթութեան Եգիպտոսի, վսե-
մափայլ Եսփոյ Արդին փաշայեան: Աւետա-
րանս է Թղթեայ՝ բոլորգիր նոր, և ունի
30 մեծագիր նկարներ, 10 սիւնազարդ
խորաններ և 4 ալ կիսախորան. իսկ լու-
սանցազարդներն, զարդագիրք և մանրանը-
կարը շատ յաճախ, բոլորն ան բազմա-
գունեան են և ոսկեզարդ: Թէպէտեւ նը-
կարն չունին յամին 1903 յղած միւս
Աւետարանի նկարուց ներքութիւնն և կա-
տարելութիւնը, սակայն և այնպէս լի-
թը. դարու¹ հայկական նկարչութեան

1. Զեռագիրս մի միայն յիշատակարան ունի Գով-
հանուն աւետարանին վերջ — գրութեան տարբեր բո-
լոր գրով — ուր գրութեան մասին կայ հետեւեալն. «Եւ
սոյն այս տառս գրեալ ծաղկեցաւ և աւարտեցաւ ի քա-

համար ունի իւր առանձին յարգն և կա-
րեորութիւնը:

Աւետարանս արձանագրած ժամանակ՝
ի յուշ և յիշատակ ապագայից՝ միւս ան-
գամ ևս հրապարակաւ և երախտագիտու-
թեամբ կը մատուցանենք՝ նորին գերազան-
ցութեան, գեղարուեստից Մեկեմնասին և
Միսրանութեանս անմոռաց բարերարին
մեր ամենախորին շնորհակալութիւնքը՝ լի
գոհութեամբ և գովութեամբ:

Այս առթիւ կը ծանուցանենք միանգա-
մայն որ Մայրավանացս 2,000ի մօտ Զե-
ռագրաց Յոցակի յօրինուած ևս՝ տարի մը
կայ՝ որ սկսեք ենք և ըստ բաւականին
յառաջ տարած, մինչև հիմա հրատարա-
կուած Յանկիրս սահմանքն ինչ ինչ կէ-
տերով ընդարձակելով. — այսինքն՝ մանրա-
մասնօրէն նկարագրելով անոնցմէ հինե-
րուն հնագրութեան և ուղղագրութեան
գաղտնիքը, և պատկերազարդներուն ալ
մանրանկարուց գունոց, բաղադրութեան,
ոճի և այլն՝ առանձնյատկութիւնը. —
ուզելով այսու դուրս ցատկեցնել անոնց
նկարչութեան գեղարուեստական արժա-
նիքն և իրարու հետ ունեցած առնչու-
թիւնքը, այնպէս որ այդ Զեռագիրներուն
ակնաստես չեղող անձինք ևս կարենան ու-
րոշ գաղափար ունենալ անոնց վրայ: Աս-
տուածաշունչներուն և Աւետարանաց իւրա-
քանչիւրին մէջ՝ բաց ի նորագիւտ բանե-
րէն՝ կը նշանակուին նաև՝ մեկնողական
տեսակէտով՝ խնդրոյ նիւթ եղող կէտերն
ևս՝ գիտնոց ապագայ սուսումնասիրութիւն-
քը դիւրացնելու նպատակաւ. օր. ա-
ղագած, թէ ո՞ր օրինակաց մէջ կը գը-
տուին կամ ոչ Մարկոսի Ա. 1. որդայ
Աստածայ յաւելուածն, Մարկ. ԺԶ. 9-
20, — Ղուկ ԻԲ. 43-44, և Ղուկ. ԽԻ.
13 (Եմմաուսի մասին), — Յովհ. Ի. 4,
և Ի. 53 — Ը. 11 և Յովհ. Ա. Թղթի.

Ի. 8 հատուածներն, ևն: Իսկ Տեղեկու-
թիւնք բաժնի ներքեւ կ'արձանագրուին մէն
մի Զեռագրի նուիրողին, յուզարկողին և
նոյն իսկ վաճառողի անունն և ազգանունը
ևս՝ հանդերձ յարակից պարագաներով:

Այս ծանուցումս ըրած ժամանակ՝ կը
յուսանք թէ Մխիթար մեծ Սեբաստացւոյ
տունը սիրող և յարգող ուրիշ բարեկամ-
ներ ևս կը հաճին — իրենց նախորդներու
վեհանձն օրինակէն առիթ առնելով — յղել
նման Զեռագիրներ՝ ոչ միայն ապահովե-
լով զանոնք Ս. Ղազարու անփորձ և ան-
ըոյթ կղզեկին մէջ, այլ մանաւանդ թէ
թողլով, իրրեւ զաւակ և անմոռաց յիշա-
տակ, ազգային գիտութեան և գեղարուես-
տից այդ տաճարին մէջ:

Իսկ որոնք որ ունին հին և ընտիր Զե-
ռագիրներ միայն վաճառելու համար՝ թող
հաճին նախ հաղորդել անոնց մասին հար-
կաւոր տեղեկութիւններ, նշանակելով Զե-
ռագրի նիւթը, գրին տեսակը, գրչութեան
թուականը, պարունակութիւնն և լաւ կամ
վատ հանգամանքը. և իրենց կողմանէ
ալ գին մը կտրեն, և կամ յղեն մեզ
որ ըստ արժանւոյն գնահատենք: Առ
այս սակայն կանխած ըսած ըլլանք,
որ ոմանք անձեռնաս ըլլալով Զեռագրաց
ըննութեան և արժանիքը ճանչնալու, եր-
բեմն չափազանցուած գին կը պահանջեն
գնողէն. և որ զարմանալին է՝ երբեմն ալ
նոյն իսկ նորագիր, և պակասաւոր և ո՛ր-
եկիցէ գեղարուեստէ կամ պատմական և
այլ նորութիւններէ՝ զուրկ եղող օրինակ-
ներու համար, Ուստի այսպիսիք պէտք
են գիտնալ որ եկեղեցական գիրքերն՝ ու-
րոնց թիւը շատ մեծ է ազգային Մատե-
նադարաններում, մեծ արժէք չեն կրնար
ունենալ՝ եթէ չունին կամ արժէքներ
հնութիւն և կամ՝ քաջարհատ և նուրբ
մանրանկարներ: Այսպէս դատելու է նաև
պատմական, ճատական և այլ տեսակ Զե-
ռագիրները՝ տպագրուածներէն ունեցած
զգալի տարբերութիւններէն և կամ ոչ. և
այն ժամանակ կը դիւրանայ երկու կողմէն
գիրար հասկնալն և վաճառման գործը:

Հ. Բ. ՍԱՐԻՍԵԱՆ

գալստ յիշգրտեալ՝ որ և առի Թոխար, ընդ հովանեաւ
որբայն Ստեփանոսի նախապնդանի թախմ, հայոց երկրորդին
երբ յորելիմի և ժԱ քիս յարարագրի, ի յունիս ամօց
ձեռամբ յոյնամեզ և քաղմասխաւ Պոպոս անարձեստ
գրիւ: Ի խնդրոյ վերջգրեալ մտճոտիս իշադարէ և ժառոտիս
Յարութեան: Թէ՛ վերը և Թէ՛ հոս կրկնուած անուանքն
յետոյ գրուած են՝ սեւագոյն մեկնումով և մեկնակ զրով: